

Předběžná otázka

Musí být čl. 63 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 65 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání – právní úpravě členského státu, která pro účely výpočtu darovací daně stanoví, že nezdanitelná částka ze základu daně v případě darování nemovitosti, která se nachází na území tohoto státu, je nižší, pokud dárce a obdarovaný měli v době uskutečnění darování bydliště v jiném členském státu, než nezdanitelná částka, která by se uplatnila, kdyby alespoň jeden z nich měl v téže době bydliště v prvně uvedeném členském státu, – také tehdy, jestliže jiná právní úprava tohoto členského státu stanoví, že na žádost obdarovaného se uplatní vyšší nezdanitelná částka, zohlední se přitom veškeré nabytí majetku od tohoto dárce v období deseti let před a deseti let po uskutečnění darování?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne
30. října 2014 – Jørn Hansson v. Jungpflanzen Grünewald GmbH**

(Věc C-481/14)

(2015/C 034/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jørn Hansson

Žalovaná: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je nutno při stanovení „přiměřené náhrady“, kterou je porušitel povinen zaplatit držiteli odrůdového práva Společenství na základě čl. 94 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 2100/94 ⁽¹⁾, protože provádí úkony uvedené v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, aniž by k tomu měl oprávnění, vychází-li se z obvyklé odměny, která je ve stejné oblasti požadována na základě licence běžné na trhu, za úkony popsané v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, dodatečně vždy paušálně navýšit částku náhrady o určitou „přirážku pro porušitele“? Vyplývá to z čl. 13 odst. 1 druhé věty prováděcí směrnice ⁽²⁾?
- 2) Je nutno při stanovení „přiměřené náhrady“, kterou je porušitel povinen zaplatit držiteli odrůdového práva Společenství na základě čl. 94 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94, protože provádí úkony uvedené v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, aniž by k tomu měl oprávnění, vychází-li se z obvyklé odměny, která je ve stejné oblasti požadována na základě licence běžné na trhu, za úkony popsané v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, zohlednit v konkrétním případě následující úvahy resp. okolnosti navyšující částku náhrady:
 - a) okolnost, že se v případě poškozené odrůdy, která je předmětem žaloby a v příslušném období představovala odrůdu, která měla vzhledem ke zvláštním vlastnostem jedinečné postavení na trhu, pokud se licenční poplatky obvyklé na trhu stanoví na základě licenčních smluv, jež byly uzavřeny a vyúčtovány spojeného s odrůdou, která je předmětem žaloby;

Pokud zohlednění této okolnosti připadá v konkrétním případě v úvahu:

Je navýšení částky náhrady přípustné pouze tehdy, pokud jsou znaky, které odůvodňují jedinečnost odrůdy, která je předmětem žaloby, vyjádřeny v popisu odrůdového práva?

- b) okolnost, že odrůda, která je předmětem žaloby, již byla v okamžiku uvedení porušujícího druhu na trh s velkým úspěchem prodávána, čímž porušitel ušetřil vlastní náklady na uvedení porušující odrůdy na trh, pokud se na trhu obvyklý licenční poplatek stanoví na základě licenčních smluv, jež byly uzavřeny a vyúčtování spojeného s odrůdou, která je předmětem žaloby;
- c) okolnost, že rozsah porušení v souvislosti s právem k odrůdě, která je předmětem žaloby, byl z časového hlediska a s ohledem na počet prodaných kusů nadprůměrný;
- d) úvahu, že porušitel se – na rozdíl od držitele licence – nemusí obávat, že zaplatí licenční poplatek (a nebude moci požadovat jeho vrácení), ačkoliv odrůda, která je předmětem žaloby a v souvislosti s níž je vedeno řízení o neplatnosti odrůdových práv, bude později prohlášena za neplatnou;
- e) okolnost, že porušitel – na rozdíl od toho, jak tomu bylo obvyklé v případě držitelů licence – nebyl povinen provádět čtvrtletní vyúčtování;
- f) úvahu, že držitel odrůdového práva nese riziko inflace, což se projevuje tím, že vymáhání práva trvá velmi dlouhou dobu,
- g) úvahu, že držitel odrůdového práva nemůže z důvodu nutnosti vymáhání práva – na rozdíl od případu dosahování příjmů z udělování licencí k odrůdě, která je předmětem žaloby – plánovat příjmy dosažené z odrůdy, která je předmětem žaloby;
- h) úvahu, že držitel odrůdového práva nese při porušení práva k odrůdě, která je předmětem žaloby, jak obecné procesní riziko spojené se soudním řízením, tak i riziko, že nakonec nebude moci své právo u porušitele úspěšně prosadit;
- i) úvahu, že držitel odrůdového práva nemůže v případě porušení odrůdového práva z důvodu svévolného jednání porušitele volně rozhodnout, zda vůbec chce porušiteli dovolit využívání odrůdy, která je předmětem žaloby?
- 3) Je nutno při stanovení „přiměřené náhrady“, kterou je porušitel povinen zaplatit držiteli odrůdového práva Společenství na základě čl. 94 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94, protože provádí úkony uvedené v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, aniž by k tomu měl oprávnění, zohlednit také úročení náhrady dlužné za daný rok, a to podle obvyklé úrokové sazby, je-li nutné vycházet z toho, že rozumně si počínající smluvní strany by si takové úročení upravily?
- 4) Je nutno při výpočtu „další škody vzniklé z protiprávního jednání“, kterou je porušitel povinen zaplatit držiteli odrůdového práva Společenství na základě čl. 94 odst. 2 první věty nařízení č. 2100/94, protože provádí úkony uvedené v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94, aniž by k tomu měl oprávnění, použít jako základ pro výpočet obvyklou odměnu, která je ve stejné oblasti požadována za úkony popsané v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94 na základě licence obvyklé na trhu?
- 5) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku:
- a) Lze při výpočtu „dalších škod“ na základě licence obvyklé na trhu podle čl. 94 odst. 2 první věty nařízení č. 2100/94 zohlednit v konkrétním případě úvahy resp. okolnosti uvedené výše v bodě 2 písm. a) až i) nebo okolnost, že držitel odrůdového práva je z důvodu nutnosti vymáhání práva nucen vynaložit osobně v obvyklém rozsahu čas na zjištění porušení a na řešení této záležitosti a provést v rozsahu obvyklém v případě porušení odrůdového práva šetření týkající se tohoto porušení, a to způsobem, který odůvodňuje přírůstek k licenčnímu poplatku obvyklému na trhu?

- b) Je nutné při výpočtu „dalších škod“ na základě licence obvyklé na trhu podle čl. 94 odst. 2 první věty nařízení č. 2100/94 vždy navýšit paušálně částku náhrady o určitou „přirážku pro porušitele“? Vyplývá to z ustanovení čl. 13 odst. 1 druhé věty směrnice 2004/48/ES?
- c) Je nutné při stanovení rozsahu „dalších škod“ na základě licence obvyklé na trhu podle čl. 94 odst. 2 první věty nařízení č. 2100/94 zohlednit také úročení náhrady dlužné za daný rok, a to podle obvyklé úrokové sazby, je-li nutné vycházet z toho, že rozumně si počínající smluvní strany by si takové úročení upravily?
- 6) Je nutné vykládat ustanovení čl. 94 odst. 2 první věty nařízení č. 2100/94 v tom smyslu, že zisk porušitele je „další škodou“ ve smyslu tohoto ustanovení, kterou lze dodatečně požadovat k přiměřené náhradě na základě čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94, nebo porušitel dluží zisk v případě zaviněného protiprávního jednání podle čl. 94 odst. 2 první věty nařízení č. 2100/94 pouze jako alternativu k přiměřené náhradě podle čl. 94 odst. 1?
- 7) Brání nárok na náhradu škody vyplývající z čl. 94 odst. 2 nařízení č. 2100/94 takovým vnitrostátním právním předpisům, podle nichž nemůže držitel odrůdového práva, jemuž byla v řízení o předběžném opatření z důvodu porušení odrůdového práva pravomocně uložena úhrada nákladů tohoto řízení, požadovat s odvoláním na hmotné právo náhradu těchto nákladů, i když tento držitel v následném hlavním řízení, jehož předmětem je totéž porušení odrůdového práva, uspěl?
- 8) Brání nárok na náhradu škody vyplývající z čl. 94 odst. 2 nařízení č. 2100/94 vnitrostátním právním předpisům, podle nichž poškozený nemůže požadovat náhradu za vlastní čas vynaložený na mimosoudní a soudní řešení nároku na náhradu škody nad rámec úzkých mezí řízení o určení výše nákladů řízení, pokud časová náročnost nepřesahuje obvyklý rámec?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 6. listopadu 2014 – Freistaat Bayern v. Verlag Esterbauer GmbH

(Věc C-490/14)

(2015/C 034/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Freistaat Bayern

Žalovaná: Verlag Esterbauer GmbH